

“ SESİM VARKEN İNKAR ETTİM, SESİMİ KAYBETTİM ONU BULDUM”

Özellikle gençlik yıllarımda, ülkemizde koyu bir pozitivizm ve buna paralel olarak da ateistlik modası vardı. Bundan 57 yıl önce lise yıllarında iken iki genç arkadaşımın inanç konusundaki tartışması hala kulaklarımda çınlar. Biri “Allah vardır” diyordu, diğeri de “ Yoktur” diyor ve kanıt olarak da darvinizmi savunuyordu. Yani insan, “ Maymunun evrimleşmiş şeklidir” diyordu. Allah’ın varlığını savunan arkadaş “ Arkadaş ben insanım, bir maymunla muhatap olmak istemiyorum” dediğinde, maymundan geldiğini savunan arkadaş “ Sen bana nasıl maymun dersin” diye kavga etmeye başladı. Sonra ben araya girdim ve ayırdım. Kendisine dedim ki “ Arkadaş sen bir saattir maymundan geldiğini iddia etmiyor musun, neden maymun demesine kızdın?” dediğimde bu defa yüzü kızardı. Yanımızdan ayrıldı. O yıllarda gençler arasında bu tür tartışmalara sıkça rastlanırdı. Şimdi ise bu tür tartışmalara az da olsa bazı ekranlarda rastlıyoruz ama artık bu tür tartışmalar eski popülerliğini kaybetti. “ ADEM” ismi, diğer dillerde de “ADAM, ADIM “ gibi kelimelerle anılır. Bizim dilimizde “ Ey Adem oğlu Adem!” diye hitap etsek, bu hitap aramızda bir kavgaya vesilesi olmaz. Ama her hangi bir sade vatandaşa bile “ Ey maymun oğlu maymun” desek herhalde belayı kendi elimizle satın almış oluruz. Demek ki insan fitraten nasıl yaratılmışsa onu kabulleniyor. 60 lı yıllarda şu anlatacağım olay gibi basında da da zaman zaman haberler çıkıyordu. Anadolu illerinden birinde ilkokul çocuklarına “Allah’tan şeker isteyin” diyen ilkokul öğretmeni şekerin verilmediğini görünce cebindeki şekerleri dağıttıktan sonra “ Ben varım verdim, Allah’ta olsaydı verirdi.” diyerek şeker mantığıyla Allah’ın yokluğunu ispata çağıran şekerçi öğretmenin yaşı yetmiş geçtikten sonra tevbe ettiğini, Umre’ye gittiğini ve Umre dönüşüyle yaşadığı şehirde çok büyük bir yankı yaptığını 20.12.2002 tarihli ulusal basında öğretmenin yaşadığı şehirde büyük bir yankı yaptığı haberi yer almıştı. Yine buna benzer bir olay da Balıkesir’in Ilica kasabasında N. Adlı bir öğretmen de görevi sırasında aynı şeyleri söylediği, ancak emekliliği döneminde yakalandığı gırtlak kanserinde sesini kaybedince karşılaştığı öğrencilerinden biri “Geçmiş olsun hocam” der demez, emekli öğretmen öğrencisine “ Ah yavrum! Sesim varken Allah’ı inkâr ettim, sesim kayboldu onu buldum. Keşke şu anda o gür sesim olsaydı da herkese “ALLAH VARDIR diye bağıra bağıra haykırabilseydim.” diye yakınır. Bu olaylara bağlantılı olarak benim de buna benzer yaşadığım bir olayı burada anlatmayı uygun görüyorum. 1970 yılında öğretmen olarak görev yaptığım Çanakkale’nin bir

ilçesinde lisede Felsefe öğretmeni olarak beraber çalıştığımız B. adlı arkadaşımız okulda ve çevresinde ateist olarak tanınırdı. Ve derslerde de ateistlik propagandası yaptığı için de sürekli soruşturma geçirirdi. Hatta 1970 yıllarında Afrika'da ilk kalp nakli Dr. Barnard tarafından yapıldığında sabahleyin öğretmen odasına büyük bir sevinçle girerek " yaşasın ölüme de çare bulundu" diyerek bir nara atmıştı. O ses hala kulaklarımda çınlar. Arkadaşımız katı bir ateistti. Hatta o yıl yapılan nüfus sayımında da kendini ateist olarak yazdırdığı için ilçede de B.'nin adı unutuldu." Tanrı Tanımaz" olarak anılmaya başlanmıştı. Zamanla birbirimizden tayin dolayısıyla ayrıldık. Uzun yıllar bu arkadaşımızın ateistliğini sürdürdüğünü duydum. Ama emekli olduktan sonra tevbe edip pişman olur ve mezun ettiği ve dersine girdiği bütün öğrencilerin isim listesini ve adreslerini çalıştığı okulundan alarak bulabildiklerine okul döneminde söylediği inkârcı sözlere itibar etmemelerini söyler. İnsan parası, sağlığı, makamı, şanı, şöhreti ve ünvanı varken ne oldum delisi olmamalı. Sahip olduğumuz her şey zamanla ters orantılıdır. Sahip olduğumuz hiçbir şey kalıcı değildir. Zamanla her şey teker teker alınmaktadır. Sağlık gitmektedir, makamın, rütben varsa, onlar da 65 yaşına gelince altından, rütbeler de omzundan sökülüp alınmaktadır. Sahip olduğumuz imkânlar nefsimizi kabartmak için değil, insanlara yararlı olmamız için verilmiştir. Üstlendiğimiz görevleri bu şuurla ifa edersek, hem HAKK'ın, hem de halkın yanında bir itibarımız olur. Aksi davranışla da kimin yanında itibarımız olacağını da siz düşünün.

Geldi geçti ömrüm benim/ Şol yel esip geçmiş gibi

Hele bana şöyle gelir/ Göz yumup açmış gibi

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Dereler aktı gitti /Kurudu vakti geçti

Nice Han, nice Sultan/ Tahtı bıraktı gitti

Dünya bir penceredir /Herkes baktı gitti.

Dünya penceresinden doğruyu görüp, yanlışla düşmemek temennisiyle

www.kadirkeskin.net